Any XIV. Vendrell, 24 de Maig de 1919. Núm. 688.

El Baix Penadés

Setmanari Autonomista

Preus de sotscripció
Vendrell, trimestre. . . . . 1'25 pessetes.
Fora, » . . . . . 1'50 »
Extranger, » . . . . . 2'25 »
Número corrent, 10 céntims : Atraçat, 20 céntims

Direcció i propietat:
Imprenta RAMON
Telèfono 770

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
REMITITS: 10 CÉNTIMS LÍNIA
No s'admeten escrits sense firma
NO'S TORNEN ELS ORIGINALS

Donya Josepa Badía i Aleu

Viuda de D. Pere Palau Carbonell

Morí en aquesta vila el día 21 del corrent Maig

A LA EDAT DE 68 ANYS

HAVENT REBUT ELS SANTS SAGRAMENTS I LA BENEDICCIÓ APOSTÓLICA

(E. P. D.)

Els seus afligits fills Jaume, Isidre i Pere Palau Badía, filles polítiques Rosa Baxeras, Dolors Kaiser i Carme Mestre, nets Otilia i Jaume Palau Baxeras i Carme Palau Mestre, germana política Rosa Palau, nebots, cosins i demès parents, al participar als seus amics i coneguts tan sensible pérdua, els pregan se serveixin tindrer present en ses oracions l'ánima de la finada, per lo qual ne quedarán altament agraïts.

Vendrell, Maig de 1919.

LA SFINX

S'apropen eleccions; i, ni que sembli mentida, son convocades per en Maura. Aquesta realitat posa en el nostre comentari, una amargantó de la que no sabem despendre'ns com a catalans, ni fins com a ciutadans del Estat espanyol.

Efectivament; com a espanyols sentim enrogir-se les nostres galtes, al pensar que Espanya es l'única nació del món civilitzat, que'n l'hora actual ha sofert una regressió en la part dirigent del Estat, retornant-nos, amb escreix, a la situació de l'avant-guerra. Els homes que per un llarg període de temps havíen sigut arreconats i casi be obligats per la seva actuació estantiça i arcàica, son altra volta enlairats al poder, i troben en les més altes esferes la confiança per a que puguin convocar noves eleccions generals. Una vegada més s'ha comprovat que Espanya es el país dels contrassentits.

Com a catalana ès més fonda la nostra pena; en mans d'en Maura estava el plet de Catalunya, i ell, oblidant-se de que Mallorca, la seva pàtria natural, ès germana, i veïna, i amiga per vincles d'interessos i de raça, de la nostra Catalunya, no tant sols va rentar-se-les, les màns, com Pilat, en aquella ocasió suprema, sino que, com Judes, va vendre's la seva pàtria pel goig de satisfer concupicencies de governament i anyorances de vanitat. I lo pitjor es que al colocar-se en front de les aspiracions catalanes en aquella ocasió li serví no tan sols d'escampell per a mostrar-se ambiciós del poder, li servi també de glorificació de la propia personalitat als ulls dels seus propis adversaris.

No'ns cal fer historia: Catalunya estava alçada en magnífica unanimitat demanant la seva integral autonomia; de totes les boques centralistes, de tota la premsa centralista sortien veus de conminació per a la regió lliberadora: en Maura callava. Se portá la qüestió al Parlament, i el govern perdía l'orientació: en Maura callava. Se buscaren componedors que rès serviren, i el conflicte s' agreujava: en Maura seguía callant. Un sens fi de diputats tenien demanada la paraula per a colpejar iniqüament sobre Catalunya posada a la picota, i en Maura-Sfinx va remoure's en son sitial; l'oracle anava a parlar. Què va dir l' oracle? Prou recordem, tots els bons catalans, els efectes d'aquella «sesión patriótica». D'aliavores ençà ha anat esfumant-se el projecte d'autonomia, i el governament d'Espanya ha caigut en mans del home que com a president de la Academia de la Llengua ha fet tot el mal que ha pogut a Catalunya mentres ha estat allunyat del Poder, i que, tornat a l'acció amb motiu del govern nacional, pronunciá el seu discurs-anatema d'infausta memoria. En Cambó, l'home de més recursos polítics, va sapiguer què contestar en aquella sessió memorable...

S'apropen eleccions, i es en Maura qui les convoca. ¿Pot dubtar Catalunya quina ha d'esser la seva norma de conducta? Si el catalanisme ha sigut sempre un moviment de renovació, d'oposició al actual regisme; si el catalanisme no ha volgut mai confondre's amb els homes de règim, mai, com are, haurà d'intensificar el seu contingut oposicionista. **L'home que amb el seu discurs va enterrar el projecte d'autonomía no pot mereixer la col·laboració dels nacionalistes.**

Per això ens estranya que mentres la Lliga el combat a la capital, pretengui que els catalanistes de «fora» votin en concomitancies amb l'Unió Monàrquica Nacional. El triomf dels elements d'aquesta, significaría l'anorreament del esperit patriòtic català.

No ho veu això la Lliga? Si ho veu, perqué entra en combinacions inconfessables amb els elements que més mal han fet al catalanisme? Ni en la capital ni en els dits districtes foráns ha d'esser lícit votar junts catalanistes i els de l'Unió.

Es precís estar ceg per a no veure que qui més mal ha fet a Catalunya ha sigut en Maura. Mentres els partits d'esquerra i l'extrema dreta estaven al costat de les reivindicacions catalanes, la Sfinx parlà en contra de Catalunya. **Es a les esquerres autonomistes qui deuen votar els bons catalans, en les properes eleccions.**

I en aquest districte l'home que amb el seu triomf pot donar la sensació de que ha triomfat Catalunya devant del centralisme monàrquic, es

Don Lluís Figueroa i María

jove d'ideals lliberadors, propagador de l'escola pimargalliana, en lo polític; i en lo particular posseedor d'una gran activitat i d'una força de volontat que traspassa tot elogi, i que l'han fet acreedor a la benevolensa de persones de totes les classes socials i polítiques del districte i que li donaràn, amb el vot, el triomf electoral.

Notes marginals a un manifest

El candidat del partit republicà, don Lluís Figueroa, ha publicat un document que no reproduim íntegre per la seva extensió, mes devant les serenes i raonades manifestacions que en el mateix s'hi fan, algunes de les quals devem fer constar que estàn de complert acort amb la nostra manera de sentir i pensar, i ens plau extractar-lo en aquells punts escencials.

Díu el senyor Figueroa en quant a la seva filiació política:

«I ja que en la passada lluita podía haver quedat alguna reserva mental sobres ma significació política, per la especie feta correr amb tan mala intenció pel meu contrincant, es necessari que digui, als que no 'm coneixen, dues paraules vers ma actuació política.

Ma actuació política ha sigut sempre la de republicà autonomista, bastant per a convenceus de això, estudiar la meva gestió com a regidor de Barcelona. Amb aital filiació vareig lluitar en les passades eleccions i amb el mateix torno a lluitar en les presents.

Republicà soc desde'l meu ingrés a la política. Republicà soc, enamorat de la obra del jamai prou plorat Pí i Margall. Republicà soc, com deurien ésser tots els espanyols, que essent patriotes, recordin la historia d'Espanya dels moderns temps, es fixin en la nefasta tasca dels polítics de la monarquía i pensin amb la situació en que vivim i la posició que ocupem en front del món civilitzat.»

Es d'agrair aquesta manifestació de sentiment gubernamental en quant a idees polítiques, i si aquí ens plau fer constar nostra compenetració amb el sentiment autonomista que exposa, no li regatajerem el nostre aplaudiment en quant aquestes altres manifestacions:

«Mes, apart del partit republicà, que tè caracter nacional, es també un altre partit constituit i de caracter regional, el que es dirijeix a acabar amb els homes del centralisme que tot ho avasalla i corrompeix; aital es el partit regionalista que te com a comú denominador amb el republicà la defensa de la autonomía, i té com aquest, programa ben definit i homes representatius ben destacats. La mútua compenetració de ambdós partits (avui més facil per haver-se gubernamentalitzat el republicà i haver governat el regionalista) i sa extensió per a tot Espanya, es el que ha de acabar amb la vella política, implantan la sava nova del nostre pervindre.

Per això, després de republicà, soc autonomista; i soc autonomista com bon català, devot de nostres costums, del nostre dret foral i de nostra laboriositat superior sens dubte a la terra castellana, a la pobre ciutat castellana descrita aquests díes per Julio Senador, gran sociòleg. Tot quant es relacioni amb la autonomía de Catalunya, trobarà sempre en mí, incondicional defensa.»

I per últim: mereix també nostra aprovació, la manera com veu i aprecía el senyor Figueroa, la escabrosa i delicada qüetió social, quines solucions al igual com havem dit nosaltres desde aquestes planes, deuen cercar-se en la transigencia de tots plegats, dels de dalt i dels de baix. Ens felicitem també de coincidir amb el pensar de dit senyor al expressar-se aixís:

«Precisa en fi, un poc de transigència per part de les classes adinerades.

Lo primer, perquè culpa es dels Governs que hem patit, que aital qüestió social se hagi plantejat, quan devíen preveure que la post-guerra tindría aitals conseqüencies i res han fet per a evitar-ho. La guerra significava ideologicament la lluita entre l'absolutisme i la democràcia i poguent preveure lo que ha succeït, això és, el triomf de la democràcia i de la trilogía «Fraternitat, Igualtat i Llibertat» devía també preparar-se per a la transformació social que fatalment anava a imposar-se. Per això, el no haver mudat a temps, ha fet que'ns sorprengués la crisis de la transformació i es plantejarà baix modalitats perilloses a no dictar-se rapidament una confortadora llegislació social. Però es necessari, ademés, que les classes riques transigeixin amb un xic de bona voluntat. No es que amb un día ni amb un any, pobres i rics deposin ses mútues prevencions i fraternitzin, però es deure de tots transigir a mida de lo possible; dèu procurar-se que s'aproximin poc a poc per les víes de la raò en lloc de topar pels camins de la violencia. Els rics hereden el despit, el menys preu vers els de baix, i els pobres hereden odi als de dalt, als que miren com a tirans. Doncs bé; la riquesa i la pobresa deuen agermanar-se per la protecció i el amor mútuus i aixís no se hostilitzaràn i s' estalviarà que com dos vaixells sens brúxula topin al impuls del huracà.»

Elector d' aquest districte:

Tú que ets bon català, tú que sabs i et consta la necessitat que te nostra Pàtria de assolir la Autonomía, tens obligació en aquesta lluita de posar el vot al servei de la terra i aquesta, et reclama avui, en la lluita electoral, que donguis el teu sufragi al candidat més autonomista. ¿Quin ès aquest?

Don Lluís Figueroa i María

ESPECTACLES

Avui es de teatre que podem parlar. Un airet fi de primavera va portar a vila una flaira de ciutat amb la companyía dramática Arévalo-Vico, la qual passeja en «tornneé» l'obra que mes resonancia ha obtingut en el present any. *Esclavitud*. Al seu entorn han aplegat uns ben discrets elements millors ells que elles, i tots junts donen la sensació de cosa organitzada.

Per a aprofitar la tarda del diumenge posaren una comedía sevillana, i no ho diém en doble sentit, que no pogué agradar al públic per la senzilla raó de que no entenía lo que deien els actors; ells s'esforçaven, volem creure, en parlar be l'andaluç, i nosaltres entenem que en lo que mes havien d'esforçar-se era en fer-se entendre d'un públic completament desentrenat en esser espectador i oient d'aquelles coses. Ens semblá ben escrita i amb xistos que brollen espontániament del dialeg, fidel trassumpte del bon humor d'aquelles terres. L'astracanada a lo Muñoz Seca resulta una cafatera russa, comparada amb la gracia natural d'aquest llenguatge.

Com estavem en reunió familiar, la companyía no's cregué en l'obligació de «lluirse»: únicament el senyor Vico, i en segon llóc la senyora Arévalo, mostraren aptituts especials d'artistes, en una comedia que's desenrotlla d'una manera ficticia, exagerada, *A tiro limpio*.

No aixis a la nit; se veu ben clá que la «torneè» es a base d'*Esclavitud*, original, com l'altra, del senyor Lopez Pinillos. Es, aquesta, una obra de tendencies modernes, i una fuetada tremenda per el caciquisme que atueix i deshonra la majoría de comarques espanyoles; ens sembla que l'acció se desenrotlla en la Vella Castilla. El cacic, amo i senyor de l' encontrada tracta com a esclaus a tothom, començant per la seva esposa fins al darrer dels seus conveíns, En dia d'eleccions se val de les mes reprobables barbaritats, no per a abatre als contraris, que no hi son, sino per a assegurar-se d'una mala trastada dels seus adictes que poguessin revoltar-se contra un poder que a vegades troben necessari i altres vegades indigne i asqueròs, doncs aquest no respecta ni a les mullers o filles dels seus sectaris. Tot, allí, és depressiu, indigne, despreciable: tant com al cacic ho son els que'l rodegen; fins costa una mica creure que en els temps d'are hi hagi a la trista Espanya comarques com les descrites en aquest drama. Al menys el geni d'en Guimerá, en Terra Baixa, posa la revolta justiciera en un veí de la terra, Manelic, qui no ha vist mes món que'l que abasta una pedre despresa de la seva basseija, i concedeix al Sebastiá la eximent debilitat d'enamorar-se coralment de la Marta. Aquí, nó; cal que vingui d'América—d'América, ai pobre Castella!—el fill i germá de dues víctimes d'aquell poder tiranitzador, per a revoltar-se i acabar amb la vida del home ensoperbit quí diu que en els seus dominis no hi poden arribar els vents moderns de la ciutat. ¿Haurá volgut, l' autor, al dir això i aixamplant el concepte, fer-nos veure que,ls dominis son l'Espanya adormida i la ciutat el món modern?

Com a obra escénica perteneix al genre efectista mantenint la curiositat del espectador en continua tensió; te escenes molt ben preparades i destrament resoltes, sobretot en el segon acte, el millor de l'obra.

L'execució bona en general, la senyora Arévalo en el segon acte escoltá aplaudiments, quedant en lo restant del drama, una mica esfumat el seu treball. El senyor Vico, qui ens recordá les maneres que trenta anys enrera, ai! usava el gran «don Antonio» tinguè moments feliços en son difícil paper d'ex-militar borratxó i pundonorós; el Pedro Govantes es una pedra de tóc per a un actor de carácter. Molt be el galan jove senyor Belda, i l'actor cómic senyor Camarero. El cacíc fou ben interpretat pel senyor Torres, sense extremar les seves crudelitats. Els demés arrodonint el conjunt que, com avants déiem es forsa aceptable.

Sis actes amb la mateixa decoració sempre, son massa actes per a usar tants noms d'escenógrafs. ¿No podien cambiar el *forillo*, al menys? El plé que hi havia era mereixedor d'un poc mes de consideració del tramoyista.

Hi haguè molts aplaudiments i crides a la escena, doncs l'obra es de les que inciten al aplauso i al comentari. Tant es aixis que al cronista se li passaren els entreactes, llargs, es clá, sense quedar-li temps de treure el cap al Casino Circo, ont se donava un altre «Programa Ajuria» ben interessant, segons referencies.

REFRAN.

Xismes electorals

Diumenge passat va fer-se públic oficialment el nom del candidat de la «coalición de las derechas»; se díu Marsans Peix, i es maurista.

Com a únic mérit que se li atribueix es l'esser fill del seu pare; son pare es el «rico banquero» senyor Marsans Rof. Oidá! Quants n'hi ha que no tenen el pare tan ric!

Tal com ha deixat aquest districte el senyor Marqués de Villanueva, es una condició *si ne qua non* tenir el pare ben ric i disposat a gastar-se'ls. No son poques les pretensions dels electorers de per aquí dalt!

Un candidat que's díu *Massa Peix*, i el pare «pagano» *Massa Ròs*. «arza pilili», quines cassolades s'en farán, d'arrós amb peix, en aquestes eleccions!

***

«Nuestro gozo en un pozo». A mitja setmana, i quan tothom s'estranyava de no veure'l per aquí al jove maurista, va correr la vèu de que's retiraba. ¿Qué li haurá fet més pò, el crédit que per tot el districte te conquerit el senyor Figueroa i que li donará la victoria, o les boques obertes disposades a menjar-se tot l'arrós i tot el peix?

De tot hi déu haver; i s'haurá dit: ¿pagá i perdre? deixem'ho correr.

***

Are corre el nom d'un altre marqueset per a candidat d'aquest districte: el marqués d'Olérdola, president de la Union de Pompes Fúnebres, ai! Monárquica Nacional.

Pero, oh, Deus! a aquest ja se li ha mort el pare, única garantía del fill. I lo mes trist are es que no va deixar-li un fortunon al flamant candidat.

De qué farem mánigues, doncs, quan tot l'element «conservador» que hi ha per aqueixes garrotxes no més pregunta, a quant els pagarán enguany?

El candidat se diu don Manuel Rius i Rius. Avants Peix; are Rius; ja's veu que 's tracta de coses aigualides.

Aquest si que, per llei natural, anirá de cap a mar. No es aquest el llóc on s'hi dirigeixen tots els rius?

***

Al nou candidat se li atribueix una frase digna sols dels grans capdills, i ell are ho es; es president de l'U. P. F.

La frase es aquesta: O jo podré pòc o acabaré amb la preponderancia de la Lliga Regionalista.

I com que la Lliga ès avui el catalanisme fet acció, no cal dir que el mal catalá lo que preten es desfer al l'autonomisme de Catalunya.

Ens sembla que te poca aigua en els seus cognoms per a emportar-se rostos, avall un moviment tan gran com ho es el de la nostra Pátria; aixís, amb majúscula.

Els homes inquiets no tenen cap força. Molt será que no s'acontenti amb una acta escaduçera que li puguin guanyar els Sanchez i els Gutierrez a Barcelona! Lo que és aqui ho te mal parat, l'ex-company de causa, Manelet.

I això si no's queda ofegat aquí i allá, per mal patriota!

Tot será si la Lliga no's resigna a morir a mans d'aquest nou Goliat.

***

Renoi, i que es dificil escriure per un setmanari, en els temps que corren!

Are resulta (*are* es divendres) que el noi dos rius; es un senyor que's diu Arc-adi Arq-uer, i que es molt conegut a casa seva.

Ai, quina cosa mes arc-aica tot això de la Unión.

***

«Al cerrar».

La candidatura centralista no ha sufert cap nova recaiguda durant les darreres vintiquatre hores.

L'estat de la mateixa inspira séries preocupacions als que la cuiden.

***

A cau d'orella:

—Air vingué a vila un senyor de uns

trenta anys, es presentà als conspicuus dretans i els digué que venía per que'l proclamessin candidat, en quin cas no li venía de vint mil durus més o menos. Figurat, lector, amb quins ulls més oberts se'l miraren, mes ¡oh dissort! ja tenían compromis i naturalment, aquell senyor es guardà l'incognit i les cartes que portava, esperà unes hores i al veurer a primera hora de la tarde que ja havía vingut don Arcadio, marxà amb el tren de dos quarts de quatre, dient que passades les eleccions ja sabrien qui era.

Diu que tots esclamaven: ¡Quina llàstima de perdrer tan bons... partits!

DEPORTIVES

El Campionat d'Espanya de fútbol ha sigut advers pels catalans

Tota la premsa nacional s'ha ocupat d' aquest gran matx fútbolístic. Quant el campionat de Catalunya nosaltres seguíem amb atenció el seu curs, donant compte a nostres amables llegidors del seu ascendiment i descendiment dintre'l camp fútbolistic, extreient, dels comentaris que en aquella època feien els més caracteritzats prohoms que's dediquen al foment de l'esport en nostra terra, llur criteri sobre l'importancia que assolíen els partits de campionat i quin era l'equip que portava el cap, fòra faltar en un deure davant dels qui ens dispensen la molestia de llegir aquestes modestes cròniques, no donar compte, avui, del partit final del campionat d'Espanya que jugaren diumenge a Madrit els equips finalistes «Arenas F. C.» i «F. C. Barcelona», campions del Nort i de Catalunya respectivament i vencedors, alhora, de tots els Clubs representatius de les demés regions d'Espanya.

Els deportistes de Bilbao tenien posada tota la seva fé en la victoria del seu equip; els catalans també havíem depositat llur esperança en nostre equip representatiu, però... la sort, la victoria, el triomf es decantà vers als dominis de enfront, gracies en bona part, a la *desinteressada* labor que desempenyà en aquest matx extra, el senyor a qui li fou confiat el delicat càrrec d'arbitrar-lo, i que es díu Ruete. Cal de totes maneres fer constar que els nostres herois no estigueren jamai tant desacertats com en aquella tarde en la qual tot havía d'ésser serenitat i valentía i no aburriment i desinterés en el joc. Els areners, en cambi, es referen com mai i aprofitantse de les circumstancies s'obriren les portes de la victoria. Segons les manifestacions que feu a un periodista el capità del equip vencedor, díu que al Barcelona el considera un equip superior tota vegada que el composen elements de gran valúa. En tocant als seus coequipiers díu aquella interessant figura que no s'havíen secundat jamai amb tanta perfecció uns amb altres com en aquell día, per cert ben solemne i gloriós per aquell Club i pel fútbol nacional.

Gran nombre foren els entussiastes del Barcelona que's traslladaren a la Vila i Cort per a presenciar el partit i encoratjar als jugadors en els moments decissius d'assolir la victoria. Quan s'havía establert entre llurs Clubs la mateixa col·locació de punts i tan sols faltaven cinc minuts per acabar se, un avenç dels catalans als terrenys dels nordenys que hauría pogut tindrer fatals conseqüencies per aquests darrers, es perdut un gol seguríssim que un davanter barceloní no sab aprofitar a un metre davant la porta. Això fins ens fa creurer que en aquesta ocasió el campionat tenía d'anar a parar a mans dels nordenys puig que fins en les ocasions més propicies per a marcar gol els nostres representants, la sort s' allunyava cada vegada més d'ells, accentuant-se d'una forma més aclaparadora en la prolongació del partit que's feu per a desfer l'empat que hi havía establert entre 'ls dos bandols, i quin resultat fou totalment advers pels catalans.

El resultat final fou favorable al Arenas per 5 gols a 2 el Barcelona, quedant per tant proclamat oficialment campió d'Espanya el primer d'aquests dos Clubs.

P. M.

INFORMATIVES

COMARCALS

Sant Vicens

La setmana passada vingué a fer el repl'anteig del camí veïnal que deu construirse desde 'l Vendrell an aquest poble, el senyor enginyier encarregat d' aquesta obra. Sabem hi ha el preposit d' embestir desseguida la construcció, a quin fi durant aquesta setmana se ha procedit ja a marcar la amplada del camí en tot el seu trajecte i es diu que dintre breus díes començarán a treballar-hi.

—

AJUNTAMENT

Sessió de segona convocatoria del dia 17 del corrent.

Presideix el senyor Alcalde don Josep Ramon i comensa a dos quarts de deu del vespre amb la aprobació de l'acta de le anterior.

Es concedeix permís per a emblanquinar algunes façanes.

El senyor President dona compte de que'ls vendrellencs don Jaume Lleó Carner i don Pau Fusté Güell, residents a la Havana, enviaren 50 i 100 pessetes respectivament per a l'Hospital d'aquesta vila. S'acorda donar-los-hi un espressiu vot de gracies.

El senyor Vidal en nom de la Comissió de Foment exposa les gestions fetes per a la construcció de la claveguera dels carrers del Duc de la Victoria i Angel Guimerá i diu que a l'efecte s'ha obert un concurs entre'ls paletes d'aquesta vila.

Amb lo qual quedá llesta la sessió.

Sessió del dia 22.

Baix la mateixa presidencia's comensa aprobant-se l'acta de la anterior.

Es nomena comissionat a don Joan Nin Porta per a presentar devant del Tribunal Médic Militar de la Regió a dos minyons de la quinta d'enguany i de la del 16.

Es concedeix un vuité d'aigua i doa Pau Solé Manyé per a la casa número 45 del carrer del Montserrat.

Es dona permís a don Salvador Sans per a emblanquinar part de la façana de la casa número 2 del carrer de San Sebastiá, i a don Josep Rovirosa per a rebaixar la paret i lluir la façana de la casa número 71 del carrer de Montserrat.

No habent-se presentat en el concurs per a la construcció de la claveguera dels carrers d'Angel Guimerá i Duc de la Victoria més que un sol plec amb condicions i preus que 's consideren inaceptables, s' acorda cridar als veïns interessats per a que resolguin lo que creguin convenient.

El senyor Socias pregunta si'ls flaquers posaren en coneixement de l' Alcaldia'l nou aument del preu del pa, i'l senyor President contesta que no'n sap res i que cridará al President de dits industrials per a que en lo successiu's guardin d'aumentar el preu sens posar-ho previament en coneixement de l'autoritat local.

El senyor Pagés pregunta qué s'ha de fer enguany respecte a la Festa major, puix es aquest un afer que no s'ha de deixar per a darrera hora. S'acorda que la comissió de Gobernació se n'ocupi.

A una pregunta feta per un senyor regidor diu la Presidencia que no sab res respecte del sofre que molts agricultors d' aquesta vila tenen demanat i pagat al Centre Agrícola de Vilafranca. L'Ajuntament acorda manifestar a dita entitat l'estranyesa que causa tanta demora, amb major motíu quan han descarregat i estant descarregant sofre a Tarragona alguns bastiments per a la Cambra Agrícola de dita capital i l'Unió de Vinyaters.

No habent-hi cap més afer s'aixecá la sessió.

—

CRÓNICA VILATANA

Air i avants d'air una lleugera pluja vinguè a assegurar una mica mes les sembradures i llegums fetes en secá. La atmosfera es presenta avui asserenada i transparenta, regnant un bell matí de primavera amb temperatura agradosa i embaumada.

***

Dimecres morí en aquesta vila la bondadosa senyora donya Josepa Badia i Aleu, mare del conegut advocat don Jaume Palau i Badia, a qui, i al igual als seus germans Isidre, Pere i demés familia, enviem nostre condol per pérdua tan irreparable.

***

Amb el present nombre acompanyem un prospecte de la Casa Mumbrú, anunciador de noves seccions de tan important establiment.

***

OBSERVACIONS METEREOLOGIQUES DE VENDRELL

Dies	TEMPERATURA Graus máxima	TEMPERATURA Graus mínima	HUMITAT Graus higrómetre	HUMITAT Graus evaporació	PLUJA milímetres (*)	Baróme. milímetres	Observacions
17	26	13	85		—	758	Clar
18	25	11	81		—	757	»
19	15	23	72		—	757	»
20	25	13	58		—	761	»
21	24	13	77		—	762	Núvol
22	20	15	81		3'2	765	»
23	23	14	80		2'1	765	»

(*) Cada milímetre significa que ha caigut un litre d'aigua per metre quadrat de superficie.

La temperatura s'entén presa a l'ombra.

El chor «Els amics Pescadors» del barri maritim La Barceloneta, de la ciutat comptal, te en projecte una excursió a nostra vila pel diumenge i dilluns de la vinenta Pasqua, proposant-se passar un dia a les nostres xamoses platges atrets pel renom que assoleixen cada dia més aquelles.

Sien benvinguts a casa nostra.

***

Air a les onse de la nit morí al Sant Hospital d'aquesta vila l'agutzil d'aquest Jutjat don Pere Vivar Pardo.

Era el finat una persona honradíssima, exemplar vivent d'aquell *Castellano Viejo* descrit per Larra. Feia una vintena d'anys que servia d'agutzil en aquest jutjat en quina casa s' havia captat la benevolencia de tots quants intervenen en ella.

Descansi en santa Pau.

***

Demá a la nit al Casino Circo s'hi projectará altre programa de la acreditada casa «Ajuria» compost per la cinta dramática «La dignidad por castigo» novela en cuatre parts interpretada per Lina Limore, la cinta natural «Los animales durante la guerra» i la cómica «Charlot y Model en las carreras».

***

Avui i demá es donará al «Tivoli» el següent programa: Una revista Pathè, la novela en cuatre parts *La Joya Fatal* i la comedia en dugues parts «*La novela de un perro pobre*» interpretada pel goç Gip. Com a atracció hi actuará la cansonetista Lady Cartier.

SECCIÓ OFICIAL

CAIXA DE CREDIT I ESTALVIS

Operacions verificades en aquesta Caixa durant els díes 17 i 18 de Maig de 1919:

43 imposicions, important. 4.419'00 Ptes.
14 reintegros, id. . 6.258'00 »

PLASSA MERCAT

Recaudació obtinguda en la Plassa del Mercat, desde'l día 3 hasta el día 16 de Maig de 1919: Pessetes 159'70.

REGISTRE CIVIL

Inscripcions verificades en aquesta oficina, durant la present setmana:

Naixements: Cap.

Defuncions: Maria Pairot Vidal, de 2 mesos; Josepa Badía Aleu, de 86 anys.

Matrimonis: Enric Giralt Borrut amb Irene Armengol Batet.

IMP. RAMON : VENDRELL : TELÉFON 770

Rafel Palau : Banca

Corresponsalía del Banc d'Espanya

VENDRELL

OPERACIONS : a que's dedica :

BANCA Cobro de efectes. Descompte de factures sobre la plaça i de giros sobre totes les places d'Espanya i Extranger. Emet xecs i facilita ordres telegràfiques i cartes de crédit circulars i sensilles sobre tots els païssos. Transferencies de crèdit.

PRÉSTECS Amb garantía de valors. A 30 díes, i cuida dels a 90 díes del Banc d' Espanya.

Compte corrent:

a la vista. . . . . 3 % anyal.

Dipósits:

a tres mesos. . . 3½ % anyal.
a sis » . . . 4% »
a nou » . . . 4½ % »
a un any . . . . 5% »

BORSA Segurs de cambi. Compra-venta de tota classe de valors nacionals i extrangers de contractació corrent. Negociació i descomptes de tota classe de cupons als mateixos preus de les banques de Barcelona. Sotscripció a tots els empréstits. Descompte de títols amortitzats. Conversions i agregació de fulles de cupons.

CAMBIS Cambi de tota classe de moneda i paper moneda de tots els païssos.

Cambi de bitllets del Banc d'Espanya a. . . . . 1 %oo
Cambi de plata. . . . . 2 %oo

Alerta! — Alerta! — Alerta!

Se ofereixíen en aquesta població aigües minerals com procedents dels manantials VICHY CATALA sense ser-ho.

Cridem l'atenció dels consumidors per a que no's deixin sorpendrer i per a que es fixin bé en les ampolles que'ls hi ofereixin, puig que les dels manantials VICHY CATALA porten taps, cápsules, presintes i etiquetes amb el nom de *Sociedad Anónima Vichy Catalán*, i per lo tant deixen de procedir de dits manantials les que no'ls portin.

CASA CAMADAS

Plaça del Dr. Murillo i Carrer de Salmerón, 1 i 2

Rebudes les grans novetats per la present temporada d' istíu

EXTENSOS ASSORTITS EN CAÑAMÁS, RATINES, ETAMINS, PITES, LIBERTIS, BENGALINES, CRESPONS, I MOLTS ALTRES ARTÍCLES.

EXPLÉNDITS ASSORTITS EN CAMISERÍA I CORBATERÍA

Aquesta casa fa avinent que detallará tots els genres a preus limitadissims

Novetats per a senyora

Sastrería a la mida

CASA MUMBRU

Continuament se reben les novetats en

SEDES, LLANES i COTÓ

per a la temporada de

Primavera - Istiu

Visitint-se, en els aparadors de la Casa, les

Grans Exposicions

D'AQUESTS ARTICLES

Plaça Pi i Margall, núm. 3. - VENDRELL

TELÉFON 763 PREU FIXE

Societat Anònima AGRO

BARCELONA

AGENCIA DE VENDRELL: Carrer del Dr. Robert, 42

TELEFON 807

Venta de sofres i sulfat de coure : Primeres materies per adobs : Adobs compostos.

Fabrica aquesta casa el sofre negre Marca RAIM VERT

El més eficaç, més ben preparat, de més alta graduació i més económic.—El sofre RAIM VERT, analitzat enguany per l'Estació Enológica de Vilafranca del Penadés, ha donat una riquesa de *64'80* de sofre total i està absent de cianurs.—El sofre RAIM VERT es superior i dona mellors resultats que tots els seus similars i sofres grocs.—El sofre RAIM VERT es impossible que cremi les vinyes, encar que s'apliqui a l'hora de la rosada.

VITICULTORS: Si voleu salvar les vostres cullites, evitant i curant l' oidium (malura) de les vinyes, ensofreu amb el sofre negre marca **RAIM VERT.**

CIMENTS

RÁPIT - LENT - PORTLAND - ASLAN

CALÇ HIDRÁULICA - GUIX

QUALITATS MILLORABLES PREUS REDUITS

Aigüeres — Rentamans — Sefretxos

Escales de grenet—Dipósits de ciment armat per a aigua, de totes capacitats

BALUSTRES i altres objectes de pedra artificial

Fábrica de Mosáic Hidráulic

DE

EVRISTO JULIVERT

Dr. Robert, 12—Nort, 5 VENDRELL

FONDA DEL COMERS

EXPLÉNDIDES HABITACIONS AMB CONFORT MODERN

QUARTO DE BANY

Salvador Bundó (a) Tuis

Servei i lloguer de Tartanes

Relacions directes entre comerciants i tractants en productes de la comarca

TARTANA A CALAFELL: A les set del matí de tots els díes en combinació pels trens lleugers que surten respectivament de Sant Vicens a les 7'35 per arribar a Barcelona a les 9 i de Barcelona, a les 5'45 per arribar a Calafell a les 7'30.

Passeig de Castelar, 12 VENDRELL Teléfon núm. 764

Fonda del Centre

de

AGUSTÍ ESCOFET

Expléndits i elegants menjadors

Saló per a banquets, casaments i festes

Habitacions ventilades

: i amb llum eléctrica :

SERVEI ESMERADÍSSIM

Carrer de Jaume Ramon, 14

VENDRELL

Teléfon número 773

Banco Vitalicio de España

Representants:

Anton Borrell Nin

VENDRELL

F.co Casellas Casellas

LAS PESAS

DESPATX : Carrer del Crédit, 1 : VENDRELL

TALLER DE REPARACIONS

— de —

Motos i Bicicletes

Gran existencia en

Accessoris de superior calitat

NEUMÁTICS I CAMERES

de les marques mes acreditades

Compra i venda de bicicletes de ocasió

Lluís Calmet

VENDRELL

Agrupació Mútua del Comerç i de la Industria

FUNDADA EN 1902

Rambla dels Estudis, 12, pral. — BARCELONA

Constituída al obgecte de socorrer a les persones allegades dels socis que morin, amb una quantitat que serà reunida entre tots els associats

Per les darreres defuncions ocorregudes s'ha socorregut a les respecives families en la PRIMERA SECCIÓ amb la quantitat de 5.000 pessetes, reunida per la derrama de 2'15, i en la SEGONA SECCIO amb la quantitat de 5.000 pessetes, aportada per la derrama que ha correspongut entregar a cada un dels socis vivents que integraven dites seccions.

Durant el darrer Exercisci foren satisfetes per socors per defuncions 179.610 pessetes

Desde la fundació 1.284.380

AUTORITZAT PER LA COMISSARÍA DE SEGUROS